

Vi har lagt mærke til, at regeringen og erhvervsministeren ved festlige lejligheder taler pænt og forstående om de administrative byrder, der tårner sig op for virksomhederne, og som bliver værre år for år. Ikke desto mindre kniber det unægtelig med at få regeringen med til noget som helst, der kunne hjælpe lidt på problemerne. Med dette forslag vises en konkret vej, som kunne betrædes for at få påpeget og anvist forbedringsmuligheder.

Regeringens lidt arrogante automatiske afvisning af såvel dette som andre forslag er alvorlig, fordi en lettelse af de administrative byrder bør tages mere seriøst, end regeringen gør. Hvorfor? Ja, egentlig ikke særskilt for virksomhedernes skyld alene, men selvfølgelig for samfundets skyld som helhed.

De kolossalt mange kræfter, man skal bruge på at sætte sig ind i de enorme papirdynger, der vælter ind i et ofte uforståeligt sprog og afsendt af en myndighed, der betragter virksomhederne med mistænksomhed, tager pippet fra mange. De gider simpelt hen ikke. Det er meget lettere at lade være med at drive virksomhed. Man får såmænd næsten det samme ud af det, i hvert fald i de første mange år, og mange afholder sig fra at starte egen virksomhed af samme grund. De afholder sig fra at skabe arbejdspladser og indtjening til samfundet.

Så de administrative opgaver er et seriøst problem, som der bør tages fat om, således at den samlede mængde i fremtiden kan komme til at dale i stedet for uafbrudt at stige ligesom skattetrykket. Det burde også være i regeringens interesse at erkende dette. Et første skridt kunne være at acceptere de gode tanker i dette forslag.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

De to forslagsstilleres entusiasme, der lyser her fra talerstolen, er måske mest illustrerende for, hvad der reelt stikker under, når Venstre og De Konservative taler om administrative byrder.

Når hr. Jens Heimbürger forventer – og det er jeg glad for at han gør – at en regering gennem saglige overvejelser og en ny belysning af forslag kan komme til at se anderledes på dem efter halvandet års forløb, så kunne man måske omvendt forvente, at de pågældende partier, som har skrevet de bemærkninger, som jeg refererede til både for halvandet år siden og i år, på spørgsmålet om, hvorvidt lovforslag, som Venstre og De Konservative støtter, ifølge bemærkningerne er nødvendige forslag, og om

det er den måde, man skal skille nødvendige og ikke nødvendige forslag, var kommet med et svar på det spørgsmål enten for halvandet år siden, i løbet af det halvandet år eller i bemærkningerne til de forslag, de nu har fremsat. Men det er bare helt identisk og tonløst stadig det, at hvis der skulle komme lovforslag, der er nødvendige at gennemføre, så kan byrdebudgetterne blive overskredet.

Så kunne man jo her have forventet, når jeg stillede spørgsmålet igen, at dette svar var kommet, men det kommer ikke, og det er, fordi der selvfølgelig kun er det noget pinlige svar, at nødvendige forslag er dem, De Konservative og Venstre støtter. Og så kan vi jo lige så godt stemme os igennem helt almindeligt og sige, at det, V og K står for, synes de er godt, og det, Socialdemokratiet står for og Det Radikale Venstre står for, synes regeringen er godt. Det er lidt åndssvagt at gøre op i budgetter.

Men jeg synes, at hr. Jens Heimbürger eller fru Pernille Sams, hvis hun har tid til det på et tidspunkt, skal gøre sig den umage, at gå hjem og se meget grundigt i de to sidste opgørelser over erhvervslivet og reguleringen og se, hvor meget Venstre og De Konservative faktisk synes der var nødvendigt. For det fremstår, som om administrative byrder er nogle, der vokser i Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres og regeringens haver, mens det er noget, der til stadighed luges ud af Venstre og De Konservative.

Det forholder sig ikke sådan. Jeg skal sige: Værsgo at læse! Der er meget grundige opgørelser af det. Det vil ikke blive noget behageligt svar for Venstre og De Konservative, så tag det som en gyser, men de er jo også populære. Man behøver såmænd ikke at gå på biblioteket for at hente dem. Der står et par stykker til venlig læsning fra Venstres og De Konservatives side.

Der er læssevis af love, som Venstre og De Konservative synes er nødvendige, men det forbigår man også med tavshed i forslagene i dag.

Og så må vi konstatere, at når man tonløst genfremsætter et forslag uden nogen ændringer og så siger, at det er det, der illustrerer, hvor optaget man er af at gennemføre forenklinger, så skal alle vi, der følger debatten, bare huske på, at det spændende er, at her vil man flytte nogle medarbejdere fra Erhvervsministeriet til Statsministeriet, og så vil man supplere finanslovens mange, mange oversigter over økonomien med en fuldstændig lige så omfattende over-